

[Bækgaard.]

at den Udgift, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, bør overtages af Staten.

Det Beløb, det drejer sig om, er, som jeg nævnte ved Forelæggelsen, ca. 7 Mill. Kr. Tallet er hentet fra Beregningen i den Refusionsordning, som medfulgte den i Folketinget forelagte Socialreform og findes optrykt som Bilag til denne. Lovforslaget er for saa vidt i Analogi hermed — det omtalte den højtærede Statsminister jo ogsaa —, som disse Udgifter ogsaa i Socialreformen foreslaas overtaget af Staten. Kun er de i denne skudt ud til et senere Tidspunkt. Vi mener imidlertid, at som Forholdene er, bør denne Overføring foretages straks.

Den højtærede Statsminister henviste til den i Folketinget forelagte Socialreform. Ja, det er, som sagt, ganske rigtigt, at der deri findes lignende Bestemmelser, men i den Refusionsordning, der er forelagt samtidig med Socialreformen, udtales det, at Statens Overtagelse af disse Udgifter fra Kommunerne ikke er afhængig af det isolerede Spørgsmaal, de to Ting er ikke absolut kædet sammen. Det er ogsaa den Betragtning, vi har anlagt: at de er ikke absolut kædet sammen. Hensigten er absolut ikke at spænde Ben for eller lægge Sten i Vejen for Socialreformens Gennemførelse. Vi har haft Sympati for, at der foretages en Reform, som maaske kan gøre Administrationen mere overskuelig, men vi har ikke den Opfattelse, at denne Reform er lige paa Trapperne — efter alt at dømme kan jeg ogsaa vanskeligt tænke mig, at Regeringen mener, den bliver gennemført i denne Rigsdagssamling. Vi har erklæret os villige til at gaa ind i en Forhandling om Socialreformen, men vi mener, at dette isolerede Spørgsmaal ikke er afhængigt af hele Reformens Gennemførelse. Vi mener, at det her foreslaaede er der Grund til at gennemføre straks, og jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Johs. Hansen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter, efter hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, navnlig at lette Kommunerne for en Udgift. Der er, allerede inden dette Forslag kom frem, stillet adskillige Forslag paa Rigsdagen med det Maal for Øje at lette Kommunerne i Tiden. Der er af Regeringen stillet Forslag om en Lettelse paa i alt 10 Mill. Kr., og hvis der kunde opnaas en Bøsparelse paa de militære Budgetter, og hvis Forslaget om Ændring af Formueskatteloven blev gennemført, kunde

der være Tale om at lette Kommunerne for Byrder paa i alt ca. 20 Mill. Kr. Der er af de Konservative forelagt et Forslag i det andet høje Ting om at lade Staten tage en større Del af Byrderne ved Aldersrenten, end den for Øjeblikket har, og nu er altsaa dette Forslag fremkommet. Det vil sige, at begge de to store Oppositionspartier og Regeringspartierne for saa vidt alle er enige om at ønske at lette Kommunerne for en Del af den Byrde, der hviler paa dem, og endvidere sætter alle ind paa et bestemt Omraade, nemlig den sociale Lovgivning. Naar dette er sket fra alle Sider, og naar der er sket det, at Venstre i det foreliggende Forslag egentlig afskriver en Paragraf i Socialreformen, nemlig § 66 i Loven om offentlig Forsorg, er der for saa vidt i Princippet Grund for os Socialdemokrater til at være tilfredse dermed. Der er Grund for os til at anerkende, at man ud af denne Socialreform, hvis Gennemførelse vi meget ønsker, henter en enkelt Paragraf, som man foreslaar gennemført. Der er Grund til at være tilfreds med det, for saa vidt som det maa betyde, at paa det Omraade af Socialreformen kan vi ikke vente at møde Modstand fra Partiet Venstres Side. Paa dette Omraade har vi altsaa nu faaet en Art Tilsagn fra Venstre om at ville se paa Spørgsmaalet, ligesom vi ser paa det, saaledes at vi har Lov til at tro, at naar den Tid kommer, da Sagen skal behandles i dette høje Ting, vil vi i hvert Fald møde uforbeholden Tilslutning fra Venstre.

Men bortset fra den Tilfredshed, der saaledes kan være Grund til at udtale, maa jeg sige, ligesom den højtærede Statsminister sagde, at mit Parti ikke kan gaa ind i et Arbejde for at gennemføre dette Lovforslag. Vi kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at man ud af den store Reform river et enkelt Punkt og saa gennemfører det isoleret. Selv om vi takker for den Anerkendelse, vi faar af Socialreformen ved det, Medlemmer af Venstre her har foreslaaet, kan vi desuagtet ikke gaa ind i et Arbejde for at gøre dette Lovforslag til Lov.

Der er blevet sagt, at det foreliggende Lovforslag er forelagt navnlig for at lette Kommunerne for en Del af deres Skattebyrder. Nu gælder det om denne Skattebyrde, at den falder meget forskelligt i de forskellige Kommuner. Hvad Købstæderne angaar, er der Købstæder som Odense, der i Aar (1930—31) har en Skatteprocent paa 3,70, medens en anden Købstad, Sandvig-Allinge, har en Skatteprocent paa 14. Tager man Landkom-